

Τὸ βραστὸν ἡ ψητὸν βόειον κρέας, τὸ πρόβειον, τὰ ζυγαρικὰ τοῦ Yorkshire, ἡ σάκχαρις, ἡ δρῦζα, ὁ ἄρτος εἰσὶν ἡ συνήθης τροφὴ, ἀπανταδὲ τὰ εἰδὴ ταῦτα εἰσὶν ἀρίστης ποιότητος.

Οτε εἰσῆλθομεν εἰς τὸ ἑστιατόριον, οἱ συνδαιτυμόνες ἀμφοτέρων τῶν φύλων παρεκάληντο εἰς τὴν τράπεζαν, ἐξ ἐνὸς μὲν μέρους αἱ κάραι καὶ αἱ γυναικεῖς, ἐξ ἑτέρου δὲ οἱ νέοι καὶ οἱ ἀνδρες. Ἐπιτηρητὴς ἴσταμενος εἰς τὸ ἀκρον ἐκάστης τρυπένης ἐπιβιλέπει τὴν τάξιν. Εἰ καὶ τινες τρώγουσιν ἀπλήστως, οὐδὲν δυσάρεστον τὸ βλέπειν αὐτοὺς λαμβάνοντας τὴν τροφὴν των. Εἰς τοὺς λαμπάργους τούτους παραβέτουσι κρέας εἰς λεπτότατα κεκομμένον τεμάχια καὶ γεώμηλα πεπιεσμένα, ἵνα αἱ συνέπαικι ἀτελοῦς πέψεως ὕστιν ὅσῳ τὸ δυνατὸν ἀβλαβέστεροι. Η προσευχὴ ψάλλεται πρὸ τοῦ δείπνου, οἱ δὲ δικιτώμενοι λαμβάνονται ἐν αὐτῇ μέρος ὅμοιομαδόν. Καίτοι τὸ ὕδωρ εἴνε τὸ κοινὸν ποτὸν, οὐχ ἡττον δίδεται ζῦθος εἰς δόσους ἥθελε διατάξει τοῦτο δ ἰατρός.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Earlswood δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τρεῖς τάξεις, εἰς τοὺς μηδὲν πληρώνοντας ἀλλ’ ἐκ φιλανθρωπίας εἰσχωγμένους, εἰς τοὺς πληρώνοντας μέρος μόνον τοῦ τιμήματος εἴτε ὑπ’ αὐτῶν εἴτε ὑπὸ οἰκείων των, κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ γραφείου τοῦ καταστήματος ὅριζομενον ποσὸν, καὶ ἐν τέλει εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς οἰκογενείας ἴκανως εὐπόρους καὶ πληρώνοντας διλόκληρον τὴν τιμὴν τῆς οἰκοτροφίας. Ἐκ τούτων τινὲς μὲν ἀπαρτίζουσι τὰς λεγομένας «chambreées», ἡ ἑταίρικοὺς κοιτῶνας, ἀλλοι δὲ ἔχουσιν ἔκαστος ἓδικτέρων θάλαμον καὶ ὑπηρέτην δι’ ἀτομικὴν αὐτῶν διπησίαν. Συνδειπνοῦσι πολλάκις ἀνὰ δέκα ἢ δώδεκα, ἔστιν δέ τοις δὲ καὶ μόνοι, ἐὰν ἥθελον τοιουτοτρόπως συμφωνήσει. Δίδονται δὲ αὐτοῖς χειρόμακτρα, φιάλαι, ἀλατοθήκη καὶ πάντα τὰ χρειώδη μικρὰ πράγματα, ἀτινα τίθενται ἐπὶ καταλλήλως ηὔρεπισμένης τραπέζης.

Ἐκ τῆς τελευταίας ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς τῶν φρενοβλαχῶν ἐξάγεται, διτοις ἡ ἔδιδομαδιαία δαπάνη δι’ ἔκαστον τρόφιμον τοῦ Earlswood τυγχάνει οὕτα πολὺ διλγωτέρα ἢ δοσον θά ἐφαντάζοντο αὐτὴν οἱ παρατηροῦντες τὴν ἀνεστιν καὶ πολυτέλειαν, αἴτινες ἐπικρατοῦσιν ἐν τῷ καταστήματι. Η ἐκθετις αὕτη ἀναβιβίζει αὐτὴν εἰς 13 σελίνια καὶ 5 πένας, ἐνῷ εἴναι 1 λίρα, 6 σελίνια καὶ 2 δην. κατὰ κεφαλὴν καὶ καθ’ ἔδιδομάδα ἐν τῷ Νοσοκομείῳ τῆς Βηθλεέμ, μία δὲ λίρα, 19 σελ. καὶ 4 3]4 δην. ἐν τῷ βασιλικῷ ἀσύλῳ τοῦ Μάρτζεστερ.

Μετὰ τὸ δεῖπνον οἱ τρόφιμοι ἐξῆλθον εἰς περίπατον καὶ παρεδόθησαν εἰς διάφορα παίγνια ἐν τῷ εύρυχώρῳ περιβόλῳ, οὗ ἐν μέσῳ νόφοιται τὸ ἀσυλον τοῦτο, καὶ δι’ οὗ ἐπροκιοδοτήθη τῇ γενναιότητι τῶν ἔδρων αὐτοῦ. Διατρέχει τις ἔκτασιν 7 ἔως 8 μιλλίων ἐν μέσῳ τεχνητῶν δ-

δῶν καὶ περιπάτων, δημιουργηθέντων ὑπὸ τῶν οἰκοτρόφων τοῦ καταστήματος, χωρὶς νὰ ἔξελθῃ τῶν δρίών αὐτοῦ.

Εἶτα ἐπεικέρθησεν τὰ ὑπνωτήρια, ἐν οἷς ἐπὶ τοῦ προσκεφταλκίου ἐκάστης κλίνης τῶν μικρῶν κορασίων ἔκειτο πλαγγών, ἥτις ἐφαίνετο περιμένουσα τὴν ὥραν τοῦ ὕπνου τῆς νεαρᾶς αὐτῆς δεσπόινης· τὸ νοσοκομεῖον, ἐνῷ δυστυχῆς νεᾶνις ἀπέθηκεν ἐξ ἐπιληψίας, ὑφ’ ἣς προσεβλήθη τὴν αὐτὴν πρωτίν, ἐνῷ ἐφαίνετο εὐτυχῆς καὶ εὑ ἔχουσα, τὸν λαχανόκηπον καὶ τὸν τῶν ἀνθέων, ἔνθα οἱ τρόφιμοι εἰργάζοντο, καὶ ὡν ἐν τῷ πρώτῳ δαυκίᾳ είχον φυτευθῆ ὑπὸ ἡλιθίου τινος τοσοῦτον τεχνητῶν, ὥστε τὸ σύνολον αὐτῶν ἀπετέλει τετρπόν σχέδιον, καὶ τελευταῖον τὴν ἔπαυλιν, ἐν ᾧ ἀλλοι ἡμελγον τὰς ἀγελάδας καὶ παρεδίδοντο εἰς τὰς συνήθεις ἐνασχολήσεις τοῦ ἀγροτικοῦ βίου.

Ἐν διαστήματι μικρῆς ἡμέρας δαπανωμένης ἐν Earlswood ἀποκτῷ τις πλῆθος γνώσεων, αἴτινες διαφεύγουσιν ὅλας τὰς φιλοσοφικὰς μελέτας, ἐκ δὲ τῶν παρατηρήσεων, ἃς δ ἐπισκεπτόμενος λαμβάνει ἀφορμὴν νὰ ποιήσῃ, συνάγει πλεῖστα ὄσα τεκμήρια τοῦ θυματίου συστήματος, διπερ διέπει τὸ προκείμενον κατάστημα, καθὼς καὶ τῶν ἀνεκτιμήτων εὐεργετημάτων τῶν ὑπὸ τοῦ ἔδρου αὐτοῦ εἰς μίαν τῶν μᾶλλον τεθλιψμένων τάξεων τῆς κοινωνίας παρεχομένων. N. P*

Τὴν ἐπομένην βροχεῖαν ἀφήγησιν περὶ τῶν τελευταίων στιγμῶν τοῦ Κοραχή ἔρχεντος ἐξ ἀξιολόγου βιοτραχίας τοῦ μεγάλου διδασκάλου τοῦ Γένους, ἦν προτάσσει τῆς ἄρτι ἀρχαμένης ἐκόδουσες τῶν «Μετὰ Οίνατον εύρισκεντων συγγραμμάτων» του ὁ σοφὸς ἀντῶν ἐκόδητος κ. A. Z. Μάρμουν κατ.

Σ. τ. Δ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΛΕΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΡΑΗ

.... Κλινοπετής ἐπὶ δεκαεννέα ἡμέρας ὑπέφερεν, ὡς φιλόσοφος καὶ ὡς χριστιανὸς, ἐν πλήρει ἀταρκείᾳ καὶ ἡρεμίᾳ ψυχῆς τὰς ἀπὸ τῆς πτώσεως ὁδύνας. Παρομυθίκων εὑρισκεν εἰς τὴν συνεχῆ ἀπαγγελίαν τοῦ 136 ψαλμοῦ, ἐνῷ ἐκδηλοῦται ἡ τε πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν πατρίδα ἀγάπην παντὸς εὐεσθοῦς καὶ ἡ ἐγκάρδιος εὐχὴ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως ἀναξιοπαθούσης πατρίδος. Παρέδωκε δὲ εἰς τὸν Πλάστην τὸ πνεῦμα τῇ 25 Μαρτίου (6 Απριλίου) 1833 Πατρίς τελευταίαν λέξιν εἰπών, καὶ ἀμα εἰς τὴν παρὰ τῷ κλινιδιῷ αὐτοῦ ἀπηωρημένην εἰκόνα τοῦ Δημοσθένους ἐμβλέψυς.

Τὸ ἱστορικὸν περὶ τῆς ὑπὸ αὐτοῦ ἐν τῷ τελευταῖον ἐκφωνηθείστης λέξεως Πατρίς κατέστησε μοι γνωστὸν ἐν Χίῳ κατὰ τὸ 1877 ὁ συμπατριώτης καὶ φίλος μου Κωνσταντίνος I. Πιτζιπίδης. Οὗτος διηγήθη μοι τάδε: «³ Ήτο η σειρά μου νὰ δικυνητερεύσω. Εἰσῆλθον εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ ἀσθενοῦς περὶ λύχνων ἀφάς. Ἡώτησέ με ἀν ἐδείπνησα.—*Ερχομαι, τῷ ἀπεκρίθην, ἀπὸ τοῦ δείπνου. —Καλά, εἰπεν· ἀν τυχὸν πεινάσγες, ἐκεὶ (δείξας τὸ

έρμαριον) ὑπάρχει πρόσφατον ῥυόγαλα· (τοῦτο, προσθέτει δὲ Πιτζιπίδης, ἵτο ἀρετὴ τῷ Κορακήτροφῃ), ἔνοιξε καὶ φάγε ὅσον θέλεις. Παρῆλθον ἐν τῷ μεταξὺ ἵκαναν ὅραι καὶ δὲ ἀσθενῶς ἐφρίνετο ἡσυχος· ἐγὼ δὲ διὰ νὰ μὴ καταληφθῶ ὑπὸ μπονου, ἔλαβα εἰς ἀνάγνωσιν βιβλίον ἐξ ἑκείνων, τὰ δποτα εἶχεν εἰς καθημερινὴν χρῆσιν, καταφορτωμένον μὲν ἴδιοχείρους σημειώσεις. Αἴφνις τὸν ἤκουσα νὰ ἐκφωνήσῃ τὴν λέξιν *Πατρίς*.¹ Εξ ὑπονοίας μὴ δὲν εἶχον ἀντιληφθῆ ἀκριβῶς, ἀφῆκα ἀμέσως τὸ βιβλίον· τὸν ἐπλησίασκον ἡρέμα καὶ ἡρώτησα·—Θέλετε τι; καὶ τί;—Πατρίς, καὶ πάλιν ἀνεφώνησε· καὶ ἄμα, εἰς τὴν ἐν τῷ αὐτῷ δωματίῳ ἀπηρωμένην εἰκόνα τοῦ Δημοσθένους ἐμβέλεψας—Νά! αὐτὸς ἦτορ ἄρθρωπος, εἶπε, καὶ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ».

ΙΝΔΙΚΗ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

Καθ' ἣν ἐποχὴν δὲ τελευταῖον ἐμφανισθεὶς κομῆτης ἔλαυπτον ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ λάμψει, εἰς ἀνταποκριτὴς τῆς Ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος «Enterprise» μετέβη εἰς συνάντησιν τοῦ ἀρχηγοῦ Sam ἐκ τῆς Ινδικῆς φυλῆς τῶν Pintos, ἵνα ζητήσῃ τὴν γνώμην αὐτοῦ περὶ τοῦ παραδόξου ἀστρου.

‘Ο ἀρχηγὸς ἀπήντησεν εἰλικρινῶς διτὶ αὐτὸς μὲν δὲν ἦτο ἐπιστήμων τῶν οὐρανίων πραγμάτων, ὑπερσχέθη ὅψις τῷ περιτηγητῇ νὰ φέρῃ αὐτῷ προσεγγῶς γέροντα ἐκ τῆς φυλῆς του ἀριεώσαντα τὸν μακρὸν αὐτοῦ βίον εἰς τὴν μελέτην τῶν οὐρανίων φαινούμενων, καὶ εἰσδέσταντα βαθέως εἰς ἄπαντα τὰ μυστήρια τῆς φύσεως.

Μεθ' ήμέρας τινάς δ' ἀρχηγὸς Σκύμ, πιστὸς εἰς τὸν λόγον του παρουσιάσθη εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν, συνοδευόμενος ὑφ' ἐνδὸς γέροντος Ἰνδοῦ πλήρους ῥυτίδων καὶ πολιοῦ, ὅστις, πληροφορθῆσθαι περὶ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ λευκοῦ, ἤρξατο κακπνίζωσιωπηλῶς ἔνι σιγάρον, ἀκολούθως δὲ πῦδόνκητε νόηκανοποιήσῃ τὴν περιέργειαν τοῦ ἀκροατοῦ του ἀποκαλύπτων αὐτῷ, εἰς ἀγγηλικὴν γλώσσαν ὑποφερτὴν, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν μακρῶν αὐτοῦ ἐπιτῆς φύσεως μελετῶν.

‘Ο λίλιος, εἶπε, κυθερώνα τὸν οὐρανόν. Εἶναι δὲ «big» αὐτοῦ, δὲ ἀρχηγός. Έχει σύζυγον τὴν σελήνην, καὶ τέκνα τοὺς ἀστέρας, δισάκις δὲ δυνηθῆναι καταλάβῃ ἔνα τῶν ἀστέρων τούτων, τὸν τρόπογει. Ως ἐκ τούτου εἰς ἀστέρες φοροῦνται μεγάλως αὐτὸν, διὸ ἔμα τὸν ἥδωσιν ἐμφανιζόμενον τὴν πρωΐαν εἰς τὸν δρῖζοντα γίνονται εὐθὺς ἄφαντοι, καὶ δέν επανέρχονται εἰμήν ἔμα δὲ φορεός αὐτῶν πατήρ ἐτοιμάζεται νὰ δύσῃ.

Ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς γῆς εἰς ἄγνωστον βάθος διάρχει μεγάλη ὁπῆ χρησιμεύουσα εἰς τὸν ἥλιον ὡς κλίνη, ἐν αὐτῇ δὲ εἰσδένει καὶ διέρχεται τὴν γύντα. Ἀλλ᾽ ἐπειδὴ δὲ ἥλιος εἶνε παραπολὺ μέγας, ὅπερα νὰ δύναται νὰ στραφῇ ἐν τῇ ὁπῇ ταύτῃ, ἀναγκάζεται, ἵμα τελειώση τὸν ἐλα-

φίδιν ὑπνον του, νὰ ἔξελθῃ ἐκ τοῦ ἀντιμέτου μέρους, καὶ ἵδιον διατί φαίνεται τὸ πρῶτη εἰς τὴν Ἀνατολήν. Πάραυτα δὲ ἄρχεται διατρέχων τὸ διάστημα τοῦ στερεώματος, ὅπως ἀποπειραθῇ νὰ συλλάβῃ ἀστέρα τινὰ καὶ γενυματίσῃ δι' αὐτοῦ. Δὲν βλέπουμε εἰμὴν ἐν μόνον μέρος τοῦ ἡλίου. Τὸ ἀληθὲς αὐτοῦ σχῆμα εἴνε τὸ τοῦ ὄφεως, ἢ τῆς σκύρας, ἀλλὰ δὲν δεικνύει ἡμῖν τὴν κεφαλήν του καὶ δὲν ἀφίνει νὰ βλέπωμεν εἰμὴν τὴν κοιλίαν του, ἥτις εἴνε κατάφορτος ἐκ τῶν ἀστέρων, οὓς κατεβρόχθισεν. Ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ἡ σελήνη, κοιμᾶται ἐν τῇ αὐτῇ ὁπῆ, ἐν ἣ καὶ αὐτὸς, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ὁ σύζυγός της τῇ ἐμπνέει πολὺν τρόμον φεύγει μικρὸν μετὰ τὴν ἄφιξίν του, πρὸ πάντων ἐὰν τύγη ὄντεις τὰς κακὰς ὥρας του.

‘Η σελήνη ἔχει πολλὴν στοργὴν πὺδός τὰ τέκνα αὐτῆς, τοὺς ἀστέρας, καὶ δὲν αἰσθάνεται μεγαλειτέραν χαρὰν ἢ νὰ περιπατῇ μετ’ αὐτῶν. Καὶ οἱ ἀστέρες ἀφ’ ἑτέρου λαμβάνουσι θάρρος διὰ τῆς παρουσίας της καὶ προσμειδιῶσιν αὐτῇ διαθαινούσῃ. Ἀλλ’ οὐως ἀδυνατεῖ νὰ ἐμποδίσῃ διπως εἰς ἀστὴρ μὴ καταθρογθείσῃ ἄπαξ τοῦ μηνὸς ὑπὸ τοῦ ἡλίου, διότι οὕτω διέταξεν ὁ Πά-ἀ, τὸ μέγα πνεῦμα, ὅπερ ὑπάρχει ὑπεράνω πάντων τῶν ὄντων. Ὅταν δὲν τῶν τέκνων αὐτῆς φαγωθῇ, ή μήτηρ σελήνη οὐφίσταται μεγίστην θλῖψιν καὶ πενθεῖ, χρωματίζουσα τὸ πρόσωπον αὐτῆς μέλαν. Ἀλλὰ βαθύμηδὸν ή θλῖψις κατευνάζεται, τὸ μέλαν χρῶμα ἔξαλειφεται δλίγον, καὶ τέλος ή μήτηρ σελήνη ἐφανίζεται ἀκτινοβόλος καὶ ἔνευ καλύμματος. Δυστυχῶς τοῦτο δὲν διαρκεῖ πολὺν χρόνον, καθότι ὁ ἡλίος τρώγει μετ’ δλίγον ἔτερον ἀστέρα, η δὲ σελήνη ἐπαγγαλαυβάνει τὸ πένθιμον αὐτῆς γεῶμα».

Τοὺς συνετούς τούτους λόγους ἀπαγγείλας δι-
σοφὸς Ἰνδὸς, ἤρχισε καπνίζων αὐθὶς τὸ συγάρον
του· παρτχτηρήσαντος δὲ αὐτῷ τοῦ ἀνταποκρι-
τοῦ, ὅτι οὐδὲν εἴπε περὶ κομῆτου, ἐξηκολούθησε
λέγων:

«Συγχαίνει πολλάκις ίνα δ' ἡλιος μὴ δράξῃ ἀστέρων τινὰ δλοισχεῖσι. Οἱ δὲδόντες αὐτοῦ δὲν συλλαμψάνουσιν εἰς ἡ ἄκρον τι τοῦ σώματος τοῦ παιδίου καὶ σχίζουσιν αὐτό. Τὸ ἀκρωτηριασθέν ἀστρον καθίσταται παράφορον ἐκ τοῦ πόνου καὶ ἀρχίζει νὰ τρέχῃ ἐν δλῃ αὐτοῦ τῇ ταχύτητι, ἀφίνον ὅπισθέν του αίμοσταγῇ ἔχην. Εἶνε τὸ αἴμα, ὅπερ δέει ἐκ τῆς πληγῆς του. Ὁ τρόμος αὐτοῦ εἶνε τοιοῦτος, ὥστε κρατεῖ τὴν κεφαλὴν σταθερῶς ἐστραμμένην πρὸς τὸν ἥλιον, ὅπως ἐπιβλέπῃ κάλλιον τὰς κινήσεις του».

Οὕτω ἐπερατώθη τὸ ἀστρονομικὸν μάθημα τοῦ χαλκόχρου φιλοσόφου. Οἱ ἀνταποκριτής ἐξέ- φρασεν αὐτῷ γενναῖως τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τῆς προσφορᾶς ἡμίσείας διωδεκάδος γαλετῶν (craekers) καὶ ἑνὸς τεμαχίου καπνιστοῦ λαρ- δοῦ.

*Γ